

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Urto/5/2018
Identifikačné číslo spisu: 2018014363
Dátum vydania rozhodnutia: 11.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2018014363.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Patrika Pribelského, PhD. na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením rozsudku 11. septembra 2018, v trestnej veci odsúdeného W. C., v konaní o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia pre zločin obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 druhý a tretí prípad a ods. 2 číslo 1 a 3 rakúskeho Zákona o omamných látkach a § 12 prípad tretí Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné, o odvolaní odsúdeného W. C. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 22. mája 2018, sp. zn. 6 Ntc 3/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) sa v Slovenskej republike

u z n á v a

rozsudok Krajského súdu Eisenstadt, Rakúska republika zo 7. júna 2017, sp. zn. 12 Hv 27/17z - 23 v spojení s rozsudkom Najvyššieho krajského súdu Viedeň z 13. novembra 2017, sp. zn. 132 Bs 309/17m, ktorým bol

W. C., nar. XX. V. XXXX v D., štátny občan Slovenskej republiky, trvale bytom S.. A. XXXX, dvere č. XX, XXX XX I., Slovenská republika, t. č. vo výkon trestu odňatia slobody v Rakúskej republike,

uznaný vinným, že

od začiatku marca 2017 do 11. apríla 2017 v rozpore s predpismi omamnú látku, konkrétne látku „Pico“ známu aj ako pervitín alebo ako „chrysal meth“, ktorá obsahuje metamfetamín, v množstve ktoré päťnásobne presahovalo hraničnú hodnotu (§ 28b rakúskeho zákona o omamných látkach) za účelom zárobku (pričom už raz bol v minulosti odsúdený za trestné činy podľa § 28a ods. 1 rakúskeho Zákona o omamných látkach, konkrétne Krajským súdom Eisenstadt 5. júla 2016 pod číslom 8 Hv 44/16v).

A/ vyviezol zo Slovenska a doviezol do Rakúska, a to tak, že v troch prípadoch (raz 20 gramov a dvakrát zakaždým 100 gramov) cez obec Kittsee transportoval vo vlaku do Rakúska, a to do Viedne

celkovo 220 gramov látky „Pico“, ktorá obsahovala minimálne 132 gramov čistého metamfetamínu, B/ v Bratislave a vo Viedni prenechal iným, a to tak že osobám menom A. E. a K. S. vo viacerých prípadoch predal celkovo 250 gramov látky „Pico“, ktorá obsahovala minimálne 150 gramov čistého metamfetamínu, pričom túto omamnú látku predal so ziskom za cenu minimálne eur 45,- za gram, C/ sa pokúsil 11. apríla 2017 vo Viedni prenechať 100 gramov látky „Pico“, ktorá obsahovala približne 60 gramov čistého metamfetamínu, a to osobe menom A. E. tak, že za ním pricestoval s menovaným množstvom omamnej látky a už bol v mnohorodinnom dome, v ktorom osoba menom E. býva, keď ho zadržali príslušníci kriminálnej polície, D/ časťou predajov, ktoré sú uvedené pod bodom B/ (jednalo sa o 130 gramov v Bratislave, s obsahom 78 gramov metamfetamínu), neďaleko hranice prispel k tomu, aby boli dané množstvá omamnej látky samostatne stíhanou osobou menom A. E. vyvezené zo Slovenska a dovezené do Rakúska, pretože vedel, že osoba menom E. bude vo svojej ceste s omamnou látkou okamžite pokračovať do Rakúska,

č í m s p á c h a l

v bodoch A/ a D/ zločin obchodovania s omamnými látkami v zmysle § 28a ods. 1 druhý a tretí prípad a ods. 2 číslo 1 a 3 rakúskeho Zákona o omamných látkach a § 12 tretí prípad rakúskeho Trestného zákonníka, v bodoch B/ a C/ zločin obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 piaty prípad a ods. 2 číslo 1 a 3 rakúskeho Zákona o omamných látkach a § 15 rakúskeho Trestného zákonníka, za ktoré mu bol

u l o ž e n ý
trest odňatia slobody vo výmere tri a pol roka, ktorý

v y k o n á
podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 22. mája 2018, sp. zn. 6 Ntc 3/2018, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov uznal rozsudok Krajského súdu Eisenstadt, sp. zn. 12 Hv 27/17z-23 zo 7. júna 2017, v spojení s rozsudkom Najvyššieho krajského súdu Viedeň, z 13. novembra 2017, sp. zn. 132 Bs 309/17m, vo vzťahu k osobe odsúdeného W. C., narodeného XX. V. XXXX v D., štátneho občana Slovenskej republiky, uznaného za vinného, na skutkovom základe tam uvedenom. V zmysle § 28 ods. 1 Trestného zákonníka podľa § 28a ods. 2 Zákona o návykových látkach mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3,5 (tri a pol) roka, do uloženého trestu odňatia slobody sa započítal čas strávený vo vyšetrovacej väzbe od 11. apríla 2017, 18.00 hod. do 7. júna 2017, 11.54 hod. a súčasne nariadil na území Slovenskej republiky vykonať zvyšok uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody. V súlade s § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon trestu na území Slovenskej republiky zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku krajského súdu podal odsúdený odvolanie. Nesúhlasil s výkonom trestu na území Slovenskej republiky, pretože bol rozsudkom krajského súdu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V Rakúsku stupne stráženia nie sú, vzhľadom na dobré správanie bol uznanými rozhodnutiami na výkon trestu zaradený do jedného z najmenej strážených zariadení v Rakúsku. Umožnené má 24 hodinové vychádzky mimo zariadenia, každé dva týždne (časom sú možné 48-hodinové vychádzky). Je rozvedený, má vyživovaciu povinnosť, ktorú je schopný plniť, lebo bol zaradený do práce a má mesačný príjem približne 1.400,- eur. Má možnosť sprchovať sa kedykoľvek. Na Slovensku je sprchovanie dostupné dvakrát do týždňa a časovo obmedzené, boli by mu odoprené veci každodennej potreby, vlastné oblečenie, posteľné prádlo, ďalej poukázal na rozdielny štandard

vybavenosti zariadení na výkon trestu v Rakúsku. Na Slovensku nemá trvalý ani prechodný pobyt, rodinné, sociálne ani pracovné väzby, ktoré by mohli prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestu. Z rodiny je v kontakte len s mamou žijúcou v Rakúsku, ktorá ho navštevuje. Po jeho prevoze na Slovensko jej však zdravotný stav neumožní prekonať takú diaľku. Namietal, že vo veci nerozhodoval príslušný súd podľa § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., pretože na Slovensku nemá trvalý ani prechodný pobyt a pred zatknutím žil v I.. Príslušným by tak mal byť Krajský súd v Bratislave. Navrhol rozsudok zrušiť a vec postúpiť na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave.

Prokurátor a minister spravodlivosti sa nevyjadrili k odvolaniu.

Najvyšší súd ako odvolací súd na neverejnom zasadnutí preskúmal v zmysle § 518 ods. 4 Tr. por. správnosť výrokov, ktorých sa odvolanie týka, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V zmysle zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. <. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“)

§ 4

ods. 1 rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

a/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky alebo má na jej území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody na území Slovenskej republiky,

b/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na územie Slovenskej republiky, alebo

ods. 2 ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia (ďalej len „osvedčenie“) označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v odseku 3, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že Spolkové Ministerstvo spravodlivosti Rakúskej republiky 22. februára 2018 podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. predložilo Krajskému súdu v Trnave osvedčenie podľa čl. 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008, o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účel ich výkonu v Európskej únii, spolu s rozsudkom Krajského súdu Eisenstadt zo 7. júna 2017, sp. zn. 12 Hv 27/17z - 23 v spojení s rozsudkom Najvyššieho krajského súdu Viedeň z 13. novembra 2017, sp. zn. 132 Bs 309/17m, na základe ktorých si má menovaný vykonať trest odňatia slobody v trvaní tri a pol roka.

Podľa zákona č. 549/2011 Z. z.

§ 12 ods. 1 na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt alebo vykonáva trest odňatia slobody.... O začatí konania o uznaní a výkone rozhodnutia upovedomí príslušný súd ministerstvo.

§ 17 ods. 1, 4 ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná.... Súd nesmie podľa

odsekov 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

Krajská prokuratúra v Trnave 23. apríla 2018 vyjadrila súhlas s uznaním a vykonaním rozsudku Krajského súdu v Eisenstadte spojení s rozsudkom Vrhného krajského súdu vo Viedni. Odsúdený C. žiadal, aby trest vykonával v Rakúsku.

V zmysle § 6 ods. 1, 2, 3 zák. č. 549/2011 Z. z.

Súd môže odovzdať do iného členského štátu výkon rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o uložení trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody, ak sa odsúdený nachádza na území Slovenskej republiky alebo tohto členského štátu, a

a/ odsúdený je štátnym občanom tohto členského štátu a má v ňom obvyklý pobyt alebo má na jeho území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody,

b/ odsúdený je štátnym občanom tohto členského štátu, nemá v ňom obvyklý pobyt, ale po prepustení z výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody uloženej v rozhodnutí má byť vyhostený na základe právoplatného rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní do tohto členského štátu, alebo

súd, ktorý vydal rozhodnutie podľa odseku 1, môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu z dôvodu vhodnosti a účelnosti takeého postupu, pokiaľ ide o zaistenie úspešného začlenenia odsúdeného do spoločnosti alebo o zaistenie úspešnosti jeho liečby. Súd môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu aj na základe návrhu odsúdeného alebo príslušného orgánu vykonávajúceho štátu; súd týmto návrhom nie je viazaný.

Súd, ktorý vydal rozhodnutie podľa odseku 1, môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu len so súhlasom odsúdeného; súhlas odsúdeného sa nevyžaduje, ak sa odovzdáva výkon rozhodnutia do členského štátu

a) podľa odseku 1 písm. a/ alebo písm. b/.

Súhlas obvineného s vykonávaním uloženého trestu odňatia slobody v Slovenskej republike nebol potrebný. V tomto smere vyjadrenie obvineného je nepodstatné, a preto súd pri rozhodovaní o uznaní a výkone cudzieho súdneho rozhodnutia nebol oprávnený k nemu prihliadať.

Z osvedčenia Spolkového Ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky najvyšší súd zistil, že odsúdený W. C. je občanom Slovenskej republiky, nar. 17. októbra 1978 v Bratislave, s posledným známym pobytom S.. A. XXXX/XX, I., I.. Odsúdený bol podľa rakúskeho práva za skutky kvalifikované v bodoch A/ až D/ ako zločin obchodovania s omamnými látkami, ktorých sa dopustil od začiatku marca 2017 do 11. apríla 2017.

V osvedčení v časti h/ rozsudok, ktorým sa ukladá trest pod bodom 2 (trestné činy pod bodom h/ predstavujú viacero z trestných činov vymedzených právom štátu pôvodu, za ktoré v štáte pôvodu možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky, je vyznačené „nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami“, súd preto v zmysle § 4 ods. 2, 3 písm. e/ zák. č. 549/2011 Z. z. neskúmal či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Odsúdený sa zúčastnil konania, vedúceho k vydaniu rozhodnutia o odsúdení na trest odňatia slobody tri a pol roka. K obmedzeniu osobnej slobody došlo od 11. apríla do 7. júna 2017.

Z oznámenia pre odsúdenú osobu vyplýva, že prispôbenie trestu príslušným orgánom Slovenskej republiky (vykonávacieho štátu) možno vykonať, len ak je z hľadiska dĺžky alebo druhu trest nezlučiteľný s právom vykonávajúceho štátu.

Predovšetkým treba k veci uviesť, že najvyšší súd nezistil v posudzovanej veci dostatočne významný

dôvod, pre ktorý by sa mal odchyliť od svojej publikovanej judikatúry. Konkrétne od rozhodnutia zverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 122/2014, v zmysle ktorého kritériá uvedené v § 17 zák. č. 549/2011 Z. z., podľa ktorých nesmie prevzatý výrok o treste zhoršiť postavenie odsúdeného a má v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženú trestnú sankciu, je nutné vzťahovať aj na vonkajšiu diferenciáciu trestu uplatňovanú v Slovenskej republike.

V kontexte vyjadreného je podstatným zistenie, že na základe podkladov, ktoré mal prvostupňový súd (a rovnako aj odvolací súd) k dispozícii, nie je možné posúdiť, ktorému stupňu stráženia podľa § 48 Tr. zák. zodpovedajú aktuálne podmienky výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným v Rakúsku. Keďže ďalšie objasňovanie tejto otázky (aj vzhľadom na to, že v Rakúskej republike sa neuplatňuje vonkajšia diferenciácia trestu v podobe ako na Slovensku) by bolo zjavne na úkor rýchlosti celého uznávacieho konania, čo by v konečnom dôsledku mohlo poprieť jeho účel, mal už krajský súd postupovať v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech obvineného (in dubio pro reo) a odsúdeného zaradiť na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s najmiernejším, teda minimálnym stupňom stráženia.

C. v odvolaní namietal aj vyšší štandard týkajúci sa ubytovania, vybavenia cely či hygieny v rakúskom ústave na výkon trestu odňatia slobody, tieto rozdiely však nezakladajú dôvod odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia v zmysle § 16 zák. č. 549/2011 Z. z. Podľa zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody štandardy vybavenia či zdravotnej starostlivosti nesúvisia s vonkajšou diferenciáciou výkonu trestu odňatia slobody, pretože táto súvisí predovšetkým so stupňom stráženia odsúdeného vo výkone trestu.

V súvislosti s námietkou, podľa ktorej o uznaní cudzozemského rozhodnutia rozhodoval nepríslušný súd podľa § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., pretože nemá na Slovensku trvalý pobyt a pred zatknutím býval v I., odvolací súd konštatuje, že podľa zápisnice z ústavu na výkon trestu odňatia slobody Göllersdorf spísanej 30. januára 2018 o 13.25 hod v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, v konaní vo veci prevzatia výkonu trestu v rámci Európskej únie Slovenskou republikou (štát výkonu trestu odňatia slobody) C. vyhlásil, že je štátnym občanom Slovenskej republiky a žije na adrese XXX XX I., S. A. XXXX/XX, Slovenská republika. S poukazom na toto vyhlásenie je odvolací súd toho názoru, že v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia cudzozemského rozhodnutia rozhodoval príslušný súd v súlade s § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. splnenú podmienku na odovzdanie výkonu rozhodnutia v zmysle § 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 549/2011 Z. z., a to pobyt odsúdeného vo vykonávajúcom štáte. Odvolateľovi bol navyše Cudzineckým spolkovým a azylovým úradom, regionálne riaditeľstvo Burgenland zo 4. decembra 2017, sp. zn. 1110910803-17046612/BMI-BFA_BGLD_RD, uložený zákaz pobytu desať rokov. Odvolací súd považuje za irelevantnú i námietku, podľa ktorej odovzdaním výkonu trestu na Slovensku mu nebude možné ďalej udržiavať rodinné väzby s matkou, pracujúcou v Rakúsku, pretože vzhľadom na jej zdravotný stav nebude môcť absolvovať cestu do ústavu na výkon trestu, nachádzajúcim sa na Slovensku. Z priložených dokladov o pobyte O. D. v Rakúskej republike a lekárskeho nálezov je zrejmé, že má evidovaný pobyt na adrese O. X T. X, H. (Z. XXXXX), predmetné mesto je vzdialené 680 km od mesta Göllersdorf, v ktorom C. momentálne vykonáva trest uložený uznanými rozhodnutiami, vydanými štátom pôvodu.

Najvyšší súd zrušil preto napadnutý rozsudok v celom rozsahu (nielen v odvolaní napadnutom výroku o spôsobe výkonu uznaného trestu) a sám na neverejnom zasadnutí rozhodol tak, ako je to vyjadrené vo výroku tohto rozsudku.

Neuniklo pozornosti najvyššieho súdu, že krajskému súdu boli z Ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky 22. februára 2018 doručené dva návrhy na uznanie a výkon rozhodnutia trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody v Európskej únii, vydané Krajským súdom v Eisentadte, a to sp. zn. 12 Hv 27/17z a 8 Hv 44/16v. V spise sa nachádzajú dve osvedčenia uvedené v čl. 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, jednak vo vzťahu k uznávanému rozhodnutiu

Krajinského súdu v Eisenstadte zo 7. júna 2017, sp. zn. 12 Hv 27/17z, v spojení s s rozsudkom Najvyššieho krajinského súdu Viedeň z 13. novembra 2017, sp. zn. 132 Bs 309/17m (č. l. 2-17), ako aj v súvislosti s rozhodnutím totožného súdu z 5. júla 2017, sp. zn. 8 Hv 44/16v (č. l. 18-30). Prvostupňový súd zrejme nedopatrením nerozhodoval o uznaní rozhodnutia Krajinského súdu v Eisenstadte z 5. júla 2017, sp. zn. 8 Hv 44/16v, i keď predmetné rozhodnutie je súčasťou skutkovej podstaty skutkov v uznávanom rozhodnutí zo 7. júna 2017, sp. zn. 12 Hv 27/17z a v čl. II tohto rozhodnutia súd rozhodol tak, že podmienené prepustenie v súvislosti s piatimi mesiacmi trestu odňatia slobody, ktoré bolo W. C. poskytnuté rozsudkom Krajinského súdu Eisenstadt zo 4. januára 2017, sp. zn. 14 BE 115/16Z, sa podľa § 53 ods. 1 Trestného zákonníka v spojení s § 494a ods. 1 bod 4 Trestného poriadku ruší.

Odvolačný súd nemohol o tomto uznaní rozhodovať, vzhľadom na procesnú zásadu dvojinstančnosti trestného konania (napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. júna 2016, sp. zn. III. ÚS 425/2010, uznesenie najvyššieho súdu z 29. marca 2017, sp. zn. 3 Tdo 13/2017), ako aj s poukazom na princíp odvolacieho konania vyjadrený v § 322 ods. 3 Tr. por., v zmysle ktorého môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaného len na základe odvolania prokurátora, podaného v jeho neprospech (zákaz reformatio in peius). Rozsudok krajského súdu bol napadnutý len odvolaním C. a eventuálne uznanie ďalšieho trestného rozhodnutia Krajinského súdu v Eisenstadte z 5. júla 2017, sp. zn. 8 Hv 44/16v, proti odsúdenému, postupom podľa § 518 ods. 4 Tr. por., by bolo nepochybne rozhodnutím v rozpore s vyššie vyjadrenou zásadou odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.